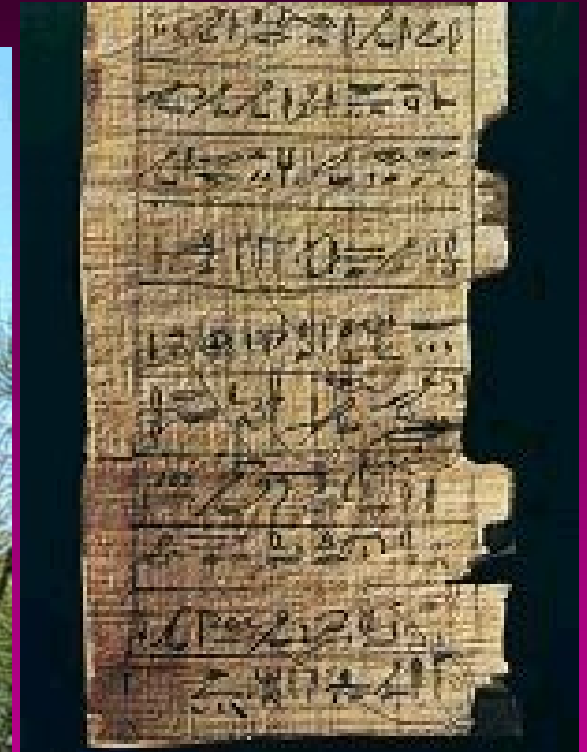

Rostliny a zvířata na papyrových svitcích

Petr Bureš

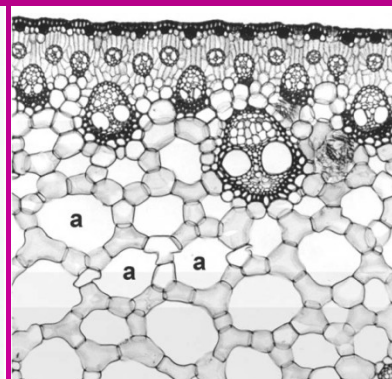

Způsob psaní ve starověkém Egyptě

Hieroglyfy se na papyrus píše ve sloupcích zprava doleva.

Technika výroby papýru byla zvládnuta údajně již kolem roku 3500 př. Kr.

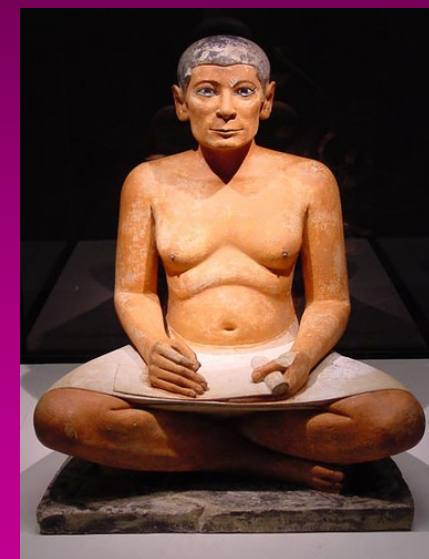
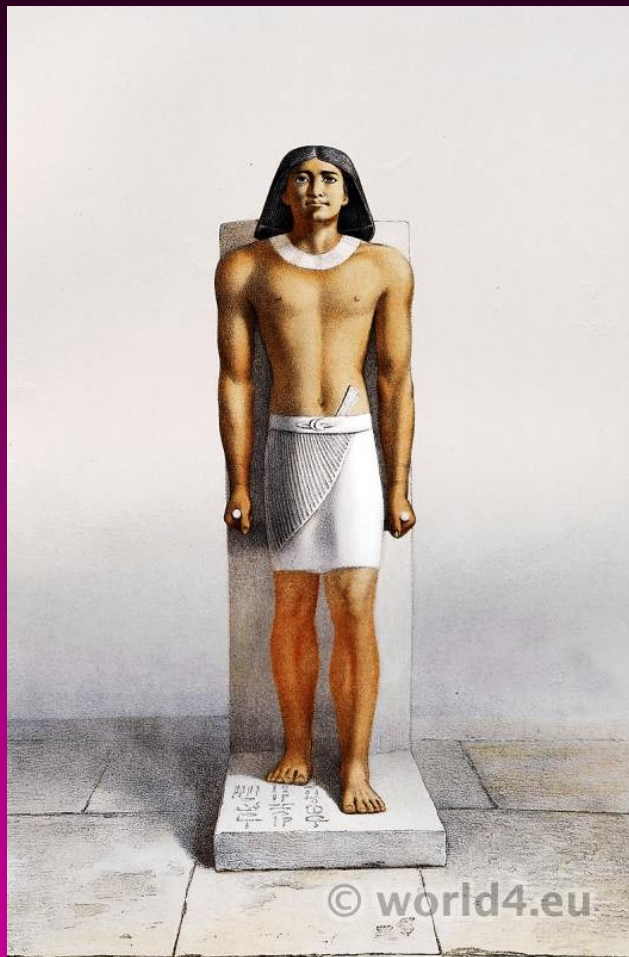
Juncus acutus

Accacia senegal

Egyptské školy a písaři

Nižší stupeň - od 7 let - chlapci i dívky – z majetných rodin - psaní, čtení, počítání, náboženství, základy morálky, praktické dovednosti (výchova k mateřství, šití, vaření u dívek spíš od matek v rodině), tělesné aktivity, tanec, zpěv, hra na harfu. Neúčast na výuce, prohřešky proti kázni i nepozornost tělesně trestány.

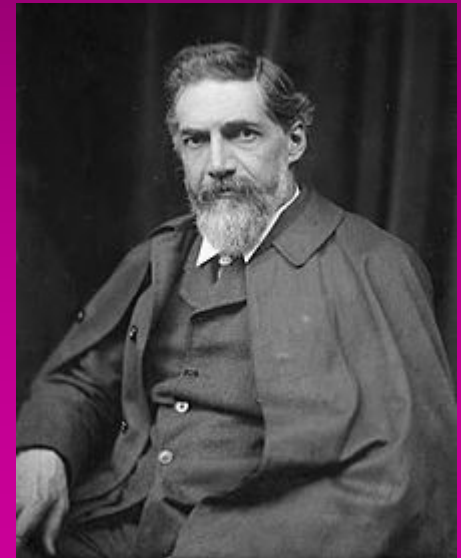
Vyšší stupeň - etika, profesně orientovaná výuka - mohli se stát písaři, úředníky, lékaři. Předpokládá se, že takové školy existovaly v Egyptě už 3000 př. Kr. – přímé archeologické důkazy chybí.

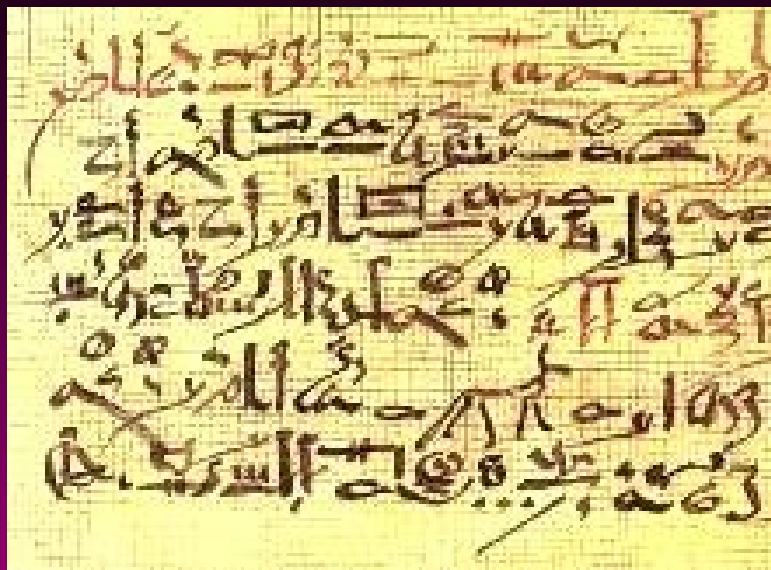
1900 př. Kr. **Kahunské papyry** nazvané podle místa nálezu faraónského paláce Kahun ve Fajúmské oblasti – jsou to fragmenty

„gynekologický“ 34 paragrafů – v každém symptomy, otázky k stanovení diagnózy, léčení – ženské lékařství a porodnictví (léčebné prostředky např. med, krokodýlí trus)

„zvěrolékařský“

Objevil je v r. 1898 Angličan William Mathew Flinders Petrie

1550 př. Kr. **Smithův papyrus**
= egyptská učebnice chirurgie

48 případových studií: zranění různých zlomenin (vč. proražení lebky, nebo poškození vnitřních nosních dutin, ...), nádorů, ...

4,68 m dlouhý, oboustranný

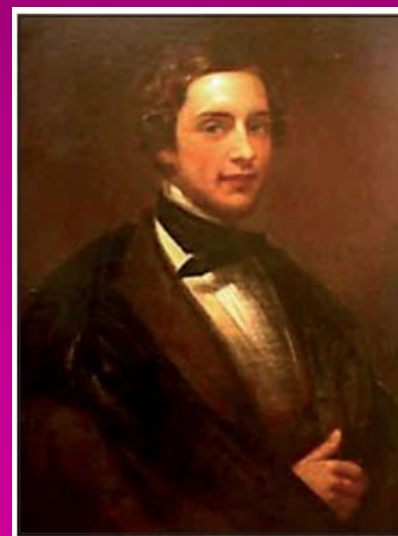

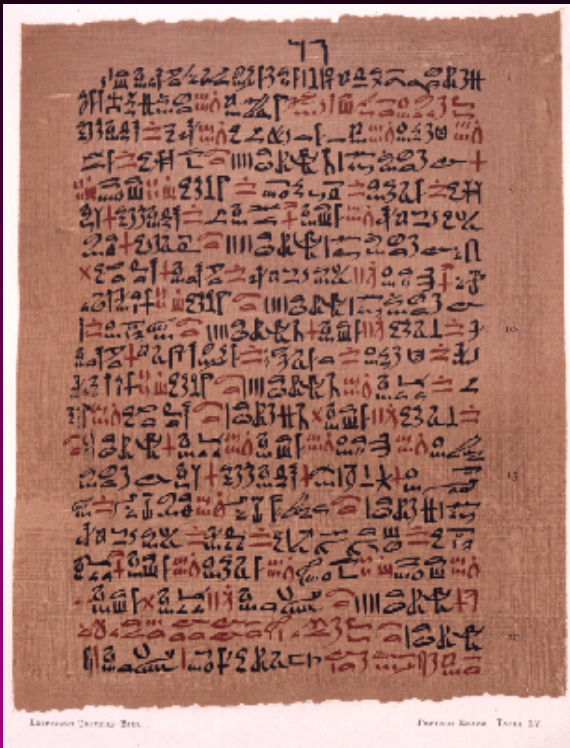
Vztahy mezi zraněními mozku a poruchami jiných částí těla - např. dolních končetin.

Popis krevního oběhu

Nalezen 1862 anglickým archeologem

Edwinem Smithem

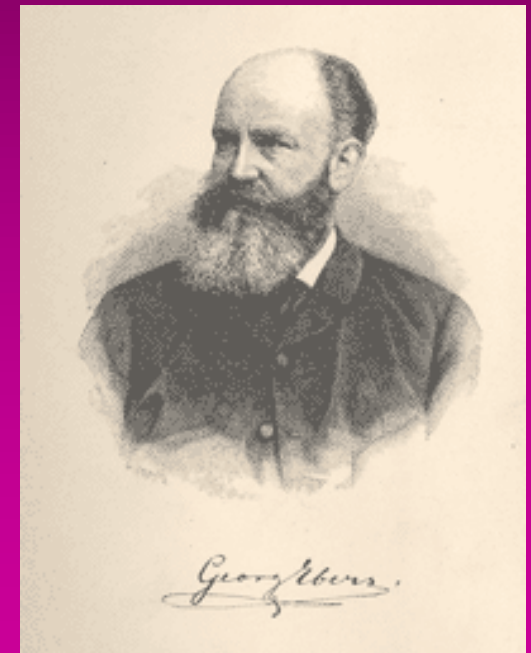

V téže době 1500 BC. také *Ebersův papyrus*, nejrozsáhlejší staroegyptský lékařský spis: 700 lékařských předpisů, 20 m dlouhý / 30 cm šir.

Obsahuje ranhojičské předpisy a zařikávání náznaky přírodovědeckých pozorování a znalostí (např. ontogenezi skarabea z vajíčka, masařky z larvy, žáby z pulce apod.).

Objevený rovněž v Thébách 1872 lipským egyptologem **Georgem Ebersem** (1837-1898).

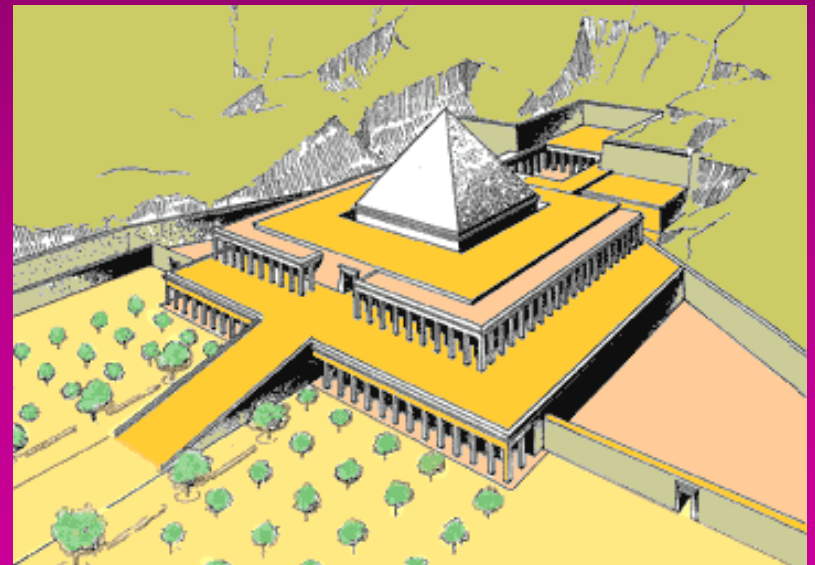
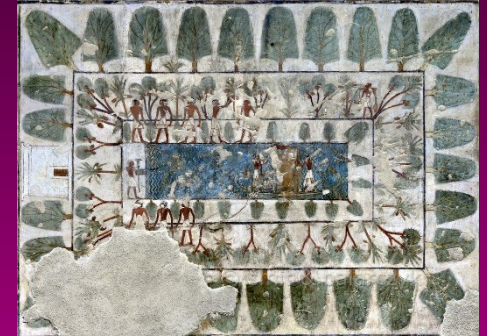

kardamom (*Elettaria cardamomum*; Zingiberaceae)
jalovec (*Juniperis phoenicia*; *Juniperus drupacea*)
kopr (*Anethum graveolens*)
česnek (*Allium sativum*)
henna (*Lawsonia inermis*, Lythraceae) →
máta peprná (*Mentha piperita*)
mák setý (*Papaver somniferum*)
a další – senna, korianr, šafrán, vavřín

První zahrady

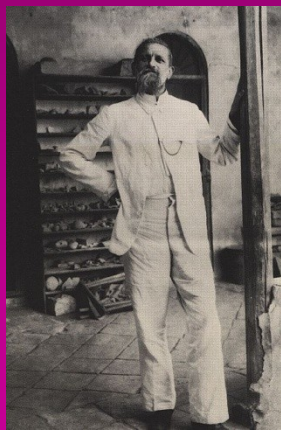
V Egyptě chrámové zahrady zřejmě již v době vlády faraona Mentuhotepa II (2046–1995 BC) při jeho chrámu poblíž Luxoru (Théb)

První zahrady

Pravděpodobně kolem r. 570 př. Kr.
zbudovány visuté zahrady
královny Semiramis na
severovýchodním okraji města
Babylon.

Systém teras na kamenných
sloupech, popsáný v mnoha
písemných dokladech.

Archeologický důkaz její
existence podal britský
archeolog Robert Koldewey
(1855-1925).

